

העלון מוקדש להצלחת לידן ומאי ישראל ובני ביתם הי"ו

מסירות מביאה הצלחה!

בניית המשכן הייתה אומנות של ממש, רבים עמלו וטרחו בבנייתו, היה זה בניין מפואר העשוי מקרשים, יריעות וקרסים המחברים ביניהם, אליו הוכנסו כלים מיוחדים ומרהיבים ביופיים כדוגמת מזבח הזהב, שלחן לחם הפנים, המנורה הטהורה העשויה מקשה זהב, וארון ברית ה' שבו היו מונחים ספר תורה שהוריד משה רבינו מן השמים ולוחות הראשונות והשניות.

בצלאל זכה ל'סייעתא דשמיא' בזכות אבותיו ובזכות מסירות נפשו לקיים רצון ה' בדקדוק רב, ואכן הוא ראה הצלחה גדולה במשימה שהיתה נראית קשה מאוד.

איש חכם לב אשר הייתה לו נשיאות לב גדולה, בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה, הוא ניגש אל המלאכה מתוך שליחות לבנות בית לה' על אף שלא הייתה לו ולשאר העוסקים במלאכה ידיעה כיצד בונים את המשכן ואת כליו, אולם הרצון העז לבנות בית לה' עלה על חוסר הידיעה היאך עושים זאת.

מהיכן שאב את הכוחות לכך? על הפסוק: **"וְאֵין קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלָּל בֶּן אוּרִי בן חוּר לְמִטֵּה יְהוֹנָדָה"** (וה' ל), פירש רש"י הקדוש: **"בן חור - בנה של מרים היה"**. בגמרא (סנהדרין טז:) אמרו חז"ל שבשעה שבנה בצלאל את המשכן היה בן שלוש עשרה בלבד.

הסביר **מֶרֶן הַגָּאון רַבִּי מֵרֵדִי אֱלִיהוּ זצ"ל** בוא וראה מה רב שכרה של מסירות הנפש. יהודה אשר למטהו השתיק מסר את נפשו בשביל להציל את בנימין אחיו הקטן מיד יוסף עת נמצא גביע הכסף

באמתחתו ולהחזירו ליעקב אביו, הוא אף היה מוכן להתחייב על עולם הבא שלו אם לא יביאנו אליו. אימו של בצלאל מרים הנביאה אחותם הגדולה של אהרן ומשה מסרה את נפשה למען הצלת התינוקות, ואף הצלתו של אחיה משה רבינו עת הושם בתיבה שהונחה בים סוף, היא אף עודדה את בנות ישראל לאמונה בה' והחלה לשיר בתופים ומחולות בציצית מצרים. גם חור הסבא שלו מסר את נפשו על קידוש ה' כאשר ניסה למנוע מעם ישראל לחטוא בחטא העגל ונהרג על ידי הערב רב.

ומעתה מובן מהיכן שאב את כוחותיו, בזכות שלושה דורות של מסירות נפש של הדורות הקודמים יצא מהם בצלאל שגדל על הקרבתם של אבותיו, ורמז נאה דרשו בעלי הדרש מהפסוק: **מִשָּׁם רִעָה אֲבִי יִשְׂרָאֵל** (בראשית מט, כד), **אָבִי רֵאשִׁי שְׁתִּיבֹת אֲב־ בִּן־ נָכֵד**.

באחד ממסעותיו לגייס תרומות למען ישיבתו הגיע **הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל** ראש ישיבת פוניבז', לעיר פרנקפורט שבגרמניה, מאדחו קבע לו פגישה עם הנגיד רבי יעקב רוזנהיים שהיה יהודי עשיר מופלג. הפגישה נקבעה לשעה 8:30 בבוקר, הרב מפוניבז' נסע אליו ברכבת לילית ושהה בלילה במלון אורחים מקומי. מרוב עייפות וטלטולי הדרכים התעורר הרב מאוחר. והתלבטות היתה קשה מצד אחד ללכת לפגישה עם העשיר אחרי הכל זכות הרבים תלויה בזה, אך מצד שני ללכת להתפלל שחרית ואחר כך לפנות לעסקי ציבור. לבסוף החליט שילך לתפילת שחרית ורק אחר כך יעסוק בצורכי ציבור.

התפילה הסתיימה בסמוך לשעה 9:00 ובכל אופן הלך הרב אל המקום בו נקבעה הפגישה אך לא מצא שם אף אחד, ומאחר וכבר הגיע למקום הפגישה התעכב קרוב לחצי שעה והאיש איננו מגיע. בתחילה היה נראה שהעשיר הגיע בזמן ולא מצא את הרב ולכן המשיך לדרוכו, אלא שממש בהפתעה נראה אדם מכובד רץ לעבר הרב כשהוא מתנשף בכבדות ופתח את פיו: 'סלח נא לי הרב, לצערי התעוררתי משנתי באיחור ונאלצתי לעכב את כבודו כאן כבר למעלה משיעה. הרב מפוניבז' ניסה להסביר שגם הוא איחר אבל העשיר בשלו, מרוב רגשי אשמה ביקש הלה להפיס את דעתו ותתם בעין יפה תרומה הגונה אשר הספיקה לכסות הוצאות הישיבה במשך כמה חודשים.

[illegible][illegible]

להצלת יהודה בן איילה גזלה וגלית בת דינה וכל יוצאי חלציהם הי"ו

529 גיליון

ויקהל-פרה

תשפ"ה

כניסת שבת: 17:22

צאת שבת: 18:33

ר"ת: 19:05

להורות

הלכות פסח

שאלה: האם יש חובה על כל אחד ללמוד הלכות פסח?

תשובה: אמרו חז"ל (מגילה כט:): שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלוש ימים [ביום פורים] וכן פסק מרן השלחן ערוך (סי' תכט ס"א), וכתב המשנה ברורה (מ"ב סק"א) שטעם הדבר, שהרי משה רבינו עומד בפסח ראשון ומזהיר את עם ישראל על הלכות פסח שני שיחול בעוד שלוש ימים.

ולכן מצווה על כל אחד להתחיל ללמוד הלכות פסח בימים אלו (משנה ברורה סק"ב, כף החיים אות ג). ואף שלהלכה ולמעשה אין חיוב גמור ללמוד בימים אלו דוקא הלכות פסח, ומותר לתלמיד חכם להמשיך בלימודו במקום שלבו חפץ, מכל מקום ראוי ונכון שכל מגיד שיעור המזכיר את הרבים, יחזור על הלכות הגעלת כלים ואפיית מצות, ועל ביעור חמץ ודיני ליל הסדר ועוד כהנה בשאר הלכות הפסח, וילמד את הציבור בהלכות הללו למען ידעו את המעשה אשר יעשון (חזון עובדיה פסח עמ' א).

וכמו כן המנהג פשוט שבכל חודש ניסן אין אומרים תחנונות ואין נופלים על פניהם (שלחן ערוך סי' תכט ס"א), והטעם לכך, שבא' בניסן הוקם המשכן, ובמשך שנים עשר יום הקריב בכל יום נשיא אחד את קורבנו לחנוכת המזבח, והיה עושה יום טוב ביום שהקריב קורבנו, ולמחרת ביום י"ג בניסן היה אסרו חג שלהם. יום י"ד הוא ערב פסח, ולאחריו שבעת ימי הפסח, יום כ"ב בניסן הוא יום אסרו חג, ומאחר ויצא רוב החרדש בקדושה עושים את כולו קודש (בית יוסף סי' תכט, משנה ברורה סק"ב, כף החיים אות כא).

וטעם נוסף, שלעתיד לבוא יבנה בית המקדש השלישי ביום טוב של פסח, שכן בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל, ואז חנוכת בית המקדש תמשך שבעת ימים לאחר הפסח שאין מערבים שמחה בשמחה, וכעת נמצא שכל ימי חודש ניסן מקודשים לימי שמחה וששון לעם ישראל (מרח החיד"א בכיכר לאדן דף קכה ע"ב בשם הגר"א מקרקא, כף החיים אות כא, חזון עובדיה פסח עמ' ב).

למעשה

השבת אבידה

אמרו חז"ל במדרש (שמות רבה כב, ג): "רבי יהושע הכהן בר רבי נחמיה, כל שידיו מלוכלכות בגזל, הוא קורא לקב"ה ואינו עונה אותו, ומדוע? מפני שתפלתו עכורה, שנאמר: "ויאמר אלקים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס".

לפעמים האדם מתפלל על ישועה מסויימת, מתחנן וצועק אך לא נענה, עלול הדבר להביאו לידי יאוש חלילה. בטרם יפרוש האדם כפיו לשמים וישא תפילה, עליו לחפש ולתור אחר ממונו האם יש בו גזל או גניבה, ורק לאחר שבטוח הוא שאין כל רבב וחסרון בממונו יבקש מה' ויזכה ותשמע תפילתו. בהגדת 'מעשי למלך' מובא סיפור, אשר סיפר בנש"ק הגאון רבי יחיאל אבוחצירא שליט"א רבה של רמלה על אביו הגאון הצדיק רבי יצחק אבוחצירא המכונה בפי כל ה'בבא חאקי' זצ"ל.

בשנת תש"ח כאשר עלה ה'בבא חאקי' לארץ ישראל, סבלו הוא ובני משפחתו דוחק ומחסור שהגיע ממש עד פת לחם. הוא קבע את מושבו במעברת עולים בגבעת אולגה בחדרה, שם התגוררו באוהלים ארעיים. לא איש כרבי יצחק יראה את אחיו סובלים וכואבים את מצבם הקשה וישב לו דומם, רבי יצחק שינס מותניו והיה מעודד ומרומם את רוחם הנכאה של אחיו, הוא הרבה לדרוש לפניו במתק שפתיו על האמונה והביטחון בה', ושטוב להם לדור בחרפת רעב בארץ הקודש מאשר בעושר רב בגולה. אשר התגוררו באוהלים פרוצים בעיצומו של החורף, בתנאים קשים אשר לא הורגלו אליהם בארץ הולדתם.

משפחתו של ה'בבא חאקי' הגיעה לעתים עד פת לחם ממש. כאשר ביקשה הרבנית כסף להוצאות שבת קודש, העניק לה דרשה נלהבת בענייני אמונה וביטחון... במר לבה אמרה הרבנית: "אכן הבוטח בה' חסד יסובבנו, את הביטחון רואה אני, והחסד איה הוא?". השיב לה ה'בבא חאקי' בנועם ובמתקנות: "אנו נבחנו עתה בניסיון העוני הקשה. די שאם נעמוד בו כראוי, יגיע החסד הגדול ממלכו של עולם שלעולם לא עוזב את בניו ובנותיו".

יצאה הרבנית החוצה, והנה על המדרגה הסמוכה למעונם מצאה עשר לירות, סכום נכבד באותם ימים שבו יכלו לכלכל משפחה שלימה. חזרה הרבנית ובשרה לבעלה בשמחה: "עמדת בניסיון והחסד הגיע!". אך ה'בבא חאקי' ראה בכך המשך הניסיון, ואמר לה: "אמנם מצד הדין מותר לקחת את המעות הללו, משום שהבעלים התייאשו מהן והרי אלו של המוצא, אולם ראוי לנו לנהוג לפנים משורת הדין ולהכריז עליהן אולי יבוא המוצא ויאמר סימנים והיטלם לעצמו. איך נתענג במעדני שבת קודש שנקנו במחיר צערו של יהודי? נכריז על הכסף, ורק אם לא יבואו לתבעו - נשתמש בו".

עודם מדברים, והדוור הגיע אל פתח אוהלם, ועמו מכתב רשום שבו המחאה בסכום נכבד. נענה ה'בבא חאקי' ואמר לה: "עכשיו הגיע החסד... הקב"ה ראה עמדתו בניסיון וכעת הגיע הישועה"

(הרב יעקב ישראל פוזן שליט"א - גיליון 'האמונה')

להחכים

מאת הגר"ח אברהם ישי שניאור ז"ל

"ר'ראו קרא' ה' פֶּשֶׁם בְּצִלְאֵל בֶּן אֶזְרָיִל בֶּן חֹזַר לְמִטָּה יְהוּדָה" (לה, ל). אמרו חז"ל במדרש (שיר השירים רבה ה, ב): 'אמר הקב"ה לישראל, בני, פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט, ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרניות נכנסות בו'. ומבאר האדמו"ר מסלונים זיע"א: וזהו שכתוב 'בן אור' בזכות מה השפיע עליו הקב"ה את אורו? שהכין עצמו ל'בן חור', שעשה עצמו קודם לכן חור ונקב לקבל את האור האלוקי.

להתבונן

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּךְ קָדֹשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַה' כָּל הַעֲשֶׂה בו מְלָאכָה יוֹמָת" (לה, ב)

בגמ' (פסחים סח:): נחלקו רבי אליעזר ורבי יהושע, אם יום טוב 'כולו לה' או 'חציו לה' וחציו לכם'. והוסיף רבה שלגבי שבת הכל מודים שצריך להיות 'לכם'. והסביר רבי נחום מהורודנא זצ"ל שכתוב בפסוק "וביום השביעי יהיה לכם קודש", 'לכם' - באכילה ושתיה, 'יהיה קודש' לקיום מצוות השבת.

יש קונה עולמו כפרוטה אחת!

העלון הזה שבידיכם רבים נהנים ממנו ומתחזקים, בזכותכם נוכל להגיע ליותר קוראים ולחזקים! אל תפספסו.

תרומות ניתן להפקיד בסניף הדואר, בנק 09 סניף 001 מס' ח-ן 2718517 ניתן לפנות: 053-4139903

הציבור היקר מוזמן מדי ערב להשתתף בשיעוריו של הרב יעקב שניאור שליט"א

בבית מדרש 'להאיר', רחוב הרב קוק 4 חדרה

18:00 - שיעור חיזוק • 18:15 - שיעור בגמרא מסכת קידושין

18:45 - שיעור בהלכה ומוסר • 20:00 - תפילת ערבית

ברוכים הבאים ~ טעמו וראו כי טוב ה'

העלון טעון גניזה. אין לקרוא העלון בשעת התפילה וקריאת התורה, אסור לטלטלו במקום שאין עירוב.